

Dijous 6 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 8,27-33): En aquell temps, Jesús, amb els seus deixebles, se'n va anar als pobles del voltant de Cesarea de Filip, i pel camí els preguntava: «Qui diu la gent que sóc jo?». Ells li respongueren: «Uns diuen que ets Joan Baptista; d'altres, Elies; d'altres, algun dels profetes». Llavors els preguntà: «I vosaltres, qui dieu que sóc jo?». Pere li respon: «Tu ets el Messies».

Però Ell els prohibí severament que ho diguessin a ningú. Llavors començà a instruir-los dient: «Cal que el Fill de l'home pateixi molt. Els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han de rebutjar, ha de ser mort, i al cap de tres dies ha de ressuscitar». I els ho deia amb tota claredat. Aleshores Pere, prenent-lo a part, es posà a renyar-lo. Però Jesús es girà i, davant els deixebles, renyà Pere dient-li: «Vés-te'n d'aquí, Satanàs! No veus les coses com Déu, sinó com els homes».

«Qui diu la gent que sóc jo? I vosaltres, qui dieu que sóc?»

Mn. Joan Pere PULIDO i Gutiérrez Secretari del bisbe de Sant Feliu

(Sant Feliu de Llobregat, Espanya)

Avui seguim escoltant la Paraula de Déu amb l'ajut de l'Evangelí de sant Marc. Un Evangelí amb una inquietud ben clara: descobrir qui és aquest Jesús de Natzaret. Marc ens ha anat oferint, amb els seus textos, la reacció de diferents personatges davant Jesús: els malalts, els deixebles, els escribes i fariseus. Avui ens ho demana directament a nosaltres: «I vosaltres, qui dieu que sóc jo?» (Mc 8,29).

Certament, els qui ens anomenem cristians tenim el deure fonamental de descobrir la nostra identitat per a donar raó de la nostra fe, essent uns bons testimonis amb la nostra vida. Aquest deure ens urgeix per a poder transmetre un missatge clar i entenedor als nostres germans i germanes que poden trobar en Jesús una Paraula de

Vida que doni sentit a tot el que pensen, diuen i fan. Però aquest testimoniatge ha de començar essent nosaltres mateixos conscients de la nostra trobada personal amb Ell. Joan Pau II, en la seva Carta apostòlica Novo Millennio Ineunte, ens digué: «El nostre testimoniatge seria insuportablement pobre si no fóssim els primers contempladors del seu rostre».

Sant Marc, amb aquest text, ens ofereix un bon camí de contemplació de Jesús. Primer, Jesús ens pregunta què diu la gent que és Ell; i podem respondre, com els deixebles: Joan Baptista, Elies, un personatge important, bo, atraient. Una resposta bona, sens dubte, però llunyana encara de la Veritat de Jesús. Ell ens pregunta: «I vosaltres, ¿qui dieu que sóc jo?». És la pregunta de la fe, de la implicació personal. La resposta només la trobarem en l'experiència del silenci i de la pregària. És el camí de fe que fa Pere, i el que hem de fer també nosaltres.

Germans i germanes, experimentem des de la nostra pregària la presència alliberadora l'amor de Déu present en la nostra vida. Ell continua fent aliança amb nosaltres amb signes clars de la seva presència, com aquell arc posat en els núvols promès a Noè.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«¿Calia que el Fill de Déu patís per nosaltres? Sí, calia molt, i podem establir una necessitat doble: primer, per a remei dels nostres pecats i, en segon lloc, perquè ens fos exemple de com hem d'actuar» (Sant Tomàs d'Aquino)

•

«Els cristians han de ser instruïts contínuament, al llarg dels segles, pel Senyor, per tal que siguin conscients que el seu camí no és el de la glòria i del poder terrenals, sinó “el camí de la creu”» (Benet XVI)

•

«'L'amor fins a l'extrem' (Jn 13,1) dóna el seu valor de redempció i de reparació, d'expiació i de satisfacció al sacrifici del Crist (...). Cap home, ni que fos el més sant, no estava en situació de prendre damunt seu els pecats de tots els homes i oferir-se en sacrifici per tots (...)» (Catecisme

de l'Església Catòlica, n° 616)